

Söyleyemedim Çaresiz Sustum

— Yazan Adam · 11 Aralık 2013

Evet çaresiz
Gizledim serdetmedim
Ruhumu okşayan
Sinemi kuşatan hicranı
Nefeslere ayan etmedim
Bir anlamda çaresizdim
hissiyatımın esiniyle
Meşk ederek
Serinledim geçtim
Yıllara sâri
Hüzünle bahtıma
Boyun büktüm
Sabrı nefeslendim
Öteyi terennüm ettim

Bilemezdin
Esin verdin veda ettin
Nerden bilecektin
Bahşettiğin asudeliği
Elbette bilemezdin naiftin
Gözlerini gizledikçe
Edebi önceleyince
Beklenmeyen ilham
Sinemi ihata ettikçe
Susuyordum
Bütün dikkatimle
Esinin ihtişamını dinliyordum
Sürura niye akıyordum

Yüreğin
Acizliğine hak veriyordum
Yalnızlığın sessizliğinde
Yol alırken sükût ederken
Karşıma çıktın
Fevkalade zarif ve bir

O kadarda naif halinizle
Özür dileyerek sual etmiştin
Nedense hayli
Şaşkınlık içindeydim
Beklemediğim duyguların
Sökünüyle karşılaştım

Edebi
Derinliğiniz ve içtenliğiniz
Kalbimi bizar ediyordu
Halimi alıp hasretin
Bağrında serinletiyordu
Kelimelerin gücünü
Nefesin kutsiyetini meramın
İnsicamını seninle keşfettim
İnşirahın o titreten ihtişamıyla
Nazarın manaya mukadder
Hazzıyla karşılaşmıştım

Ruhumun
Hicranını fark ettim
Kalbinizin ülfetini
Hamiyetperver letafetini
Nezaketi nefeslendim
Ne söylemişsem ne kadar
Meramı hasretmişsem
Kifayetsizdir itiraf ediyorum
Hal dilinden
Pek anlayamadığımı
Kal için sarfı nazar ettiğimi
Latifliğinizle anladım

Sanki
Ayılmıştım başkalaştım
Vaktin ne çabuk geçtiğini
Hiç fark etmedim
Ziyadesiyle sevinmiştim
Sinemde uhde olarak kalan
Ne kadar sızım varsa

Maksat
Duyguyu yaşamaksa
Her ne kadar
Aynı lisan konuşuluyor
Olsa da feragat ve
Feda olmak
Maksatta yoksa

Yaşamının
Efkârıyla hayatta
Her neye
Vasıl olmak şartsızsa
İradî olmak azimet
Olsa da farkıyla
Nefesin latifliğini nazarın
İbretimiz yüceliğini
Halin hüznünü
Sürura erdirmektir
Kal için niyetin
Hal için sadakatin
Edep için nezaketin
Kaygısıyla yaşamak farktır

Mustafa CİLASUN